

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/184/2018
Identifikačné číslo spisu: 2214202300
Dátum vydania rozhodnutia: 12.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2214202300.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 12C/82/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/70/2015-85, 10Co/71/2015 z 11. novembra 2015, vo výroku zrušujúcom uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/82/2014-59 z 30. októbra 2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa ust. § 221 ods.1 písm. h/ a i/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) okrem iného zrušil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/82/2014-59 z 30. októbra 2014 ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur. Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/70/2015-85, 10Co/71/2015 z 11. novembra 2015 nadobudol právoplatnosť 4. januára 2016.

2. Druhú výrokovú vetu rozsudku odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním (jedná sa o zrušujúci výrok vo vzťahu k uzneseniu súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za podané odvolanie, s tým, že dovolateľka nesprávne vo svojom podaní uviedla, že napáda uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce vyrubenie súdneho poplatku - poznámka dovolacieho súdu) z dôvodu, že súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Z tohto dôvodu žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

3. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 5. mája 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol

účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), skúmal najskôr, či žalobkyňa dovolanie podala v zákonom určenej lehote. Vzhľadom na dátum podania dovolania (5. mája 2016) dovolací súd pri skúmaní včasnosti dovolania žalobkyne vychádzal z procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala, konkrétne z ustanovenia § 240 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, ako aj z ustanovenia § 240 ods. 2 OSP, podľa ktorého zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Prihliadal tiež na ustanovenie § 57 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Dovolací súd v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 57 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa do plynutia lehoty nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Toto ustanovenie je podľa názoru dovolacieho súdu použiteľné len v prípade lehôt určených podľa dní. V prípade lehôt určených podľa týždňov, mesiacov (to je aj prípad dovolacej lehoty) alebo rokov, ustanovenie § 57 ods. 2 OSP upravuje nielen koniec, ale aj začiatok (prvý deň) plynutia lehoty, ktorým je „deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.“ V danom prípade je ním deň nadobudnutia právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

5. V prejednávanej veci bola dovolaním napadnutá druhá výroková veta rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/70/2015-85, 10Co/71/2015 z 11. novembra 2015 doručovaného stranám poštou. Ako vyplýva z doručeník pripojených na liste spisu číslo 91, splnomocnený zástupca žalovanej zásielku prevzal 21. decembra 2015, splnomocnený zástupca žalobkyne 4. januára 2016, ktorým dňom nastali právne účinky doručenia rozsudku. Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu preto nadobudol právoplatnosť 4. januára 2016. Týmto dňom zároveň začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorej koniec pripadol na štvrtok 4. februára 2016. Posledným dňom na podanie dovolania tak bol v zmysle druhej vety § 57 ods. 2 OSP štvrtok 4. februára 2016. Skutočnosť, že súd prvej inštancie po márnom uplynutí dovolacej lehoty opätovne doručoval rozsudok odvolacieho súdu stranám sporu, nemá na plynutie dovolacej lehoty žiadny vplyv.

6. Podľa § 57 ods. 3 OSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

7. Z fotokópie obálky zažurnalizovanej na liste spisu číslo 102 dovolací súd zistil, že žalobkyňa svoje dovolanie datované dňom 27. apríla 2016 podala na poštovú prepravu až 5. mája 2016, to znamená po uplynutí zákonom predpokladanej dovolacej lehoty, ktorej zmeškanie nemožno v zmysle ust. § 240 ods. 2 OSP odpustiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne odmietol ako podané oneskorene podľa ust. § 447 písm. a/ CSP bez toho, aby sa zaoberal jeho obsahom.

8. Na dôvažok Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že aj keby dovolanie nebolo podané

oneskorene, nevyvolalo by procesný účinok, ktorý by umožnil uskutočniť dovolací prieskum napadnutého výroku rozsudku. Žalobkyňa vo svojom dovolaní uviedla, že ním napáda uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie, hoci odvolací súd také rozhodnutie nevydal. O poplatkovej povinnosti za odvolanie rozhodol druhou výrokovou vetou rozsudku z 11. novembra 2015, č. k. 10Co/70/2015-85, 10Co/71/2015 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie pre jeho nepreskúmateľnosť a nesprávne právne posúdenie veci zrušil. Posudzujúc dovolanie žalobkyne podľa jeho obsahu, je možné konštatovať, že bolo smerované proti druhému výroku rozsudku odvolacieho súdu, avšak nesprávne označenie napadnutého rozhodnutia predstavuje prekážku brániacu podrobiť ho dovolaciemu prieskumu.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.